

עפ"ג 62289/12/16 - א ק נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

לפני כב' השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן ו-א' אברבנאל

עפ"ג 62289-12-16 א א (עציר) נ' מדינת ישראל

המערער _____ א ק (עציר)

על-ידי ב"כ עו"ד ג'ומעה חלאילה

נגד

המשיב _____ מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

1. לפנינו ערעור על גזר-דינו של בית-משפט השלום בירושלים (כב' השופט י' מינטקביץ), מיום 19.12.16, לפיו נגזר דינו של המערער לעשרה חודשי מאסר בפועל ולארבעה חודשי מאסר על-תנאי, זאת בשל הרשעתו, על-יסוד הודאתו, בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות - לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (ריבוי עבירות), וכן בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 382(ב)(1) לחוק הנ"ל.

2. להלן עובדות כתב האישום, העומדות ביסוד ההודאה וההרשעה, כפי שצוינו בגזר-דינו של בית-משפט קמא.

על-פי עובדות האישום הראשון, ביום 26.07.2016, בשעות הערב, התגלע ויכוח בין המערער לבין אשתו (להלן

- המתלוננת), על רקע התעניינותה של המתלוננת להיכן יוצא המערער. המערער החל לצעוק על המתלוננת, סטר לה, וזרק עליה מאפרה שפגעה בידה השמאלית. כמו כן, השליך המערער את הטלפון הנייד של המתלוננת לעברה, היכה אותה באגרטל, בבטנה ובירכה, ולבסוף סטר לה ויצא מהבית. בעת ביצוע המעשים הייתה המתלוננת בחודש השלישי להריונה וכתוצאה מהם נגרמו לה חבלות בכתפה וברגלה וכן רגישות בבטנה.

על-פי עובדות האישום השני, בסמוך ליום 24.07.2016 סטר הנאשם למתלוננת בפניה והיכה אותה באגרופים מספר פעמים ברגליה.

3. הודאת המערער ניתנה בעקבות הסדר טיעון, שבמסגרתו עתרה המשיבה להטלת עונש מאסר של 14 חודשים, כאשר המערער חופשי בטיעונו לעונש.

בית-משפט קמא הציע למערער ולבא-כוחו להזמין תסקיר משירות המבחן, בהדגישו כי קיים ערך רב להזמנת תסקיר, אשר יפרוס תמונה מלאה לפני בית-המשפט על מערכת היחסים הזוגית בין המערער לבין אשתו. על-רקע האמור הורה בית-המשפט על הזמנת תסקיר משירות המבחן בעניינו של המערער. ואולם, המערער ובא-כוחו, אשר היו מעוניינים שההליך יסתיים ללא הזמנת תסקיר, עתרו לביטול ההחלטה וביקשו כי גזר-הדין ינתן באותו מעמד. בית-משפט קמא נעתר לבקשה, ולאחר שמיעת טיעוני הצדדים גזר את דינו של המערער כמפורט לעיל.

4. המערער יליד 1985. לחובתו הרשעה קודמת בעבירה ביטחונית משנת 2002, אשר בגינה ריצה עונש מאסר.

5. בגזר-דינו הדגיש בית-משפט קמא את חומרת העבירות ונסיבות ביצוען, ובין-השאר, את העובדה שהמערער תקף את המתלוננת פעמיים, בעת שהייתה בהיריון, וגרם לה חבלות. לאור העובדה שהעבירות בוצעו בשתי הזדמנויות, בפער זמנים קטן יחסית, מצא בית-משפט קמא לראות את המקרה בבחינת אירוע אחד, וקבע שמתחם הענישה ההולם הוא מאסר בפועל, לתקופה הנעה בין מספר חודשים ועד שנתיים. בעניין העונש המתאים התחשב בית-המשפט, בין-השאר, בהודאתו של המערער, בחרטה הכנה שהביע על מעשיו ובבקשתה של המתלוננת להקל בדינו של המערער בשל רצונה לשוב ולחיות עמו. לנוכח העובדה שלא הונח לפני בית-המשפט תסקיר משירות המבחן, זאת, כאמור, בשל התנגדות ההגנה לכך, ציין בית-משפט קמא כי אין כל אינדיקציה לנכונותו של המערער ליטול חלק בהליך טיפולי, אשר יקטין את הסיכוי לביצוע עבירות דומות בעתיד. לאור האמור, מצא בית-משפט קמא להטיל על המערער עונש שנמצא

בצדו הנמוך של המתחם, גם אם לא בצדו התחתון; וגזר את דינו כמפורט לעיל.

6. ב"כ המערער מלין על משך המאסר בפועל, וגורס כי היה מקום להסתפק במאסר לתקופה קצרה יותר. הוא הציג מספר פסקי-דין שבהם הוטלו עונשי מאסר לתקופות קצרות מתקופת המאסר שנגזרה על המערער, זאת כאשר נסיבות ביצוע העבירות באותם מקרים, היו, לשיטתו, חמורות מאלה הנדונות לפנינו.

7. ב"כ המשיבה מבקשת לדחות את הערעור, זאת מטעמיה של הערכאה הדיונית.

8. כלל הוא, כי ערכאת הערעור לא גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר-הדין של הערכאה הדיונית; וכי התערבותה בעונשים שנגזרו על-ידי הערכאה הדיונית שמורה למקרים חריגים בלבד שבהם נפלה טעות מהותית, או שהעונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה.

9. לאחר בחינת טיעוני הצדדים הגענו לכלל מסקנה, כי דין הערעור להידחות.

עבירות האלימות שביצע המערער כלפי רעייתו חמורות בנסיבות ביצוען, בהישנותן ובעובדה שהתקיפה הייתה בעת שהמתלוננת הייתה בהיריון. כאמור, באירוע אחד תקף המערער את המתלוננת באלימות קשה, תוך שימוש בחפצים שונים. בין-היתר הוא השליך עליה מאפרה וטלפון והיכה אותה באגרטל. יומיים לפני כן, סטר המערער למתלוננת והיכה אותה באגרופים.

בעבירות דין, של אלימות כלפי בני זוג, נדרשת ענישה מחמירה ומרתיעה, זאת נוכח הפגיעה בגופו ובכבודו של בן הזוג, החשוף לאלימות מצד הנאשם; וכן לשם הוקעת המעשים, ההגנה על בני-הזוג, והצורך בהרתעה אפקטיבית - אישית וכללית.

לא מצאנו, כי בקביעת המתחם על-ידי בית-משפט קמא נפלה טעות המצדיקה התערבות ערכאת הערעור, ובפרט כאשר העבירות בוצעו פעמיים כלפי בת זוג בהיריון. אכן עונש המאסר שהוטל על המערער הנו מכביד, ואולם לא מצאנו כי מדובר בעונש המצדיק התערבות ערכאת הערעור.

אשר-על-כן, הערעור נדחה.

המזכירות תמציא עותק מפסק-הדין לב"כ הצדדים (וכן תודיע להם טלפונית על מתן הפסק). בנוסף, תשלח

המזכירות עותק מפסק-הדין לשירות בתי הסוהר.

ניתן היום, ה שבת תשע"ז, 01 פברואר 2017, בהיעדר הצדדים (על-פי הסכמתם).

אלי אברבנאל, שופט

**רבקה פרידמן-
פלדמן, שופטת**

יורם נועם, סגן נשיא